

σκουπόξυλο

σκουπόξυλο, το, ουσ. [<σκούπα + ξύλο], το σκουπόξυλο·

- *είναι λες και κατάπιε σκουπόξυλο ή είναι σαν να κατάπιε σκουπόξυλο ή λες και κατάπιε σκουπόξυλο ή σαν να κατάπιε σκουπόξυλο*, είναι ψηλός και αδύνατος και στέκεται με τεντωμένο το κορμί του: «ξεχωρίζει αμέσως απ' όλους, γιατί είναι σαν να κατάπιε σκουπόξυλο || θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου λέω, γιατί είναι λες και κατάπιε σκουπόξυλο || είχε κι έναν μαζί της που στεκόταν δίπλα της λες και κατάπιε σκουπόξυλο». Από την εικόνα του σκουπόξυλου, που είναι μακρύ και λεπτό. Συνών. *είναι λες και κατάπιε καδρόνι / είναι λες και κατάπιε σανίδα*·

- *καβάλησε το σκουπόξυλο*, βλ. συνηθέστ. *καβάλησε το καλάμι*, λ. καλάμι. Η αναφορά στο σκουπόξυλο, από την εικόνα της μάγισσας των παραμυθιών, που πετάει καβάλα σε ένα σκουπόξυλο·

- *σκουπόξυλο που σου χρειάζεται!* με αυτά που κάνεις είσαι άξιος τιμωρίας με ξυλοδαρμό, αξίζει να τιμωρηθείς με σκληρό, με παραδειγματικό τρόπο: «σκουπόξυλο που σου χρειάζεται ν' αντιμιλάς στους γονείς σου!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *μωρέ*. Από το ότι παλιότερα οι μητέρες τιμωρούσαν τα παιδιά τους με ξυλοδαρμό χρησιμοποιώντας το σκουπόξυλο. Για συνών. βλ. φρ. *βρεγμένη σανίδα που σου χρειάζεται!* λ. *σανίδα*·

- *τον πήραν με τα σκουπόξυλα*, (ιδίως για δημόσιο αγορητή) τον αποδοκίμασαν έντονα, τον γιουχάισαν: «μόλις βγήκε ο τάδε να μιλήσει στο μπαλκόνι, τον πήραν με τα σκουπόξυλα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας